

అభిప్రాయములు.

రాష్ట్రపతి, డాక్టరు

న్యూఢిల్లీ,

శ్రీ భోగరాజు పట్టాభి నీతారామయ్య పంతులువారు

9-2-1949

అయ్యా,

నేనుకూడా సంస్కృతకవులు మనదేశములో వున్నారని వినుటకు ఎంతయో సంతసము కలుగుచున్నది. నేను సరస్వతీవేట వచ్చి నప్పుడు తమ దర్శనముచేసి ముఖ్యము కొన్ని సంస్కృతశ్లోకములు విని ఆనందమును పొందితిని. మీరు పంపిన “శ్రీ సా లీ శ్వ ర వి భూ తి” అను గ్రంథమును చూచినాను. కవిత్వమునుగూర్చి ఇంచుక కవిత్వజ్ఞానముచేగాక శైలియొక్క సరళి కే కావ్యమును గ్రహింపగల శక్తియున్నదని గర్వముతో ఈ గ్రంథమునుగూర్చి నాకు పోచిన రెండుముక్కలను ఇచట వ్రాయ సాహసించుచున్నాను. దివాన్ షహూర్ రామస్వామి శాస్త్రిగారు వ్రాసినట్లు శివాంజలహాసాలు ఎన్నియోగలవు. అట్టిచో నూతనముగా వ్రాయబూనుట సాహసకార్యమైనను విజయమువంటి జయముగాని, ఓటమివంటి ఓటమిగాని లేదు. తా మీ కావ్యమును రచించి చూపించినప్పుడు ఈ గ్రంథము అనావశ్యకమని ఎవరు చెప్పగలరు? సంస్కృతశ్లోకముల కెదురుగా వెనుగునందు పద్యములున్నచో ఇంకను ఎక్కువ రమ్యముగా నుండెడిది. గాని సంస్కృత కావ్యమునకే ప్రాధాన్యత యివ్వడలచితది, గనుక తెనుగులో పద్యరచన లేకపోవుట లోటుకాదు. తాము రచించిన రీతిని సంస్కృతశ్లోకరచన స్వరాజ్యముప్రాప్తమైన కాలములో దినదినాభివృద్ధి నొందుచుగాక యని కోరుతున్నాను.

[నం] భోగరాజు పట్టాభి నీతారామయ్య.

శ్రీ:

శ్రీ. కాశీ నిశ్చలద్యాయ పూర్వమిమాంసా
ప్రథానాధ్యాపకానా ముఖయమిమాంసా
చార్యశాం బి|| శ్రీ|| పండిత సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

మహా దయా నా మభినందనమ్

ఆ మం బి మ్

ఆకారశ్చ హ్రస్వః కీర్తిశ్చమహతీ

భో భో! ఆగమైకశరణా ఆస్తికశిఖామణయః ||

ఇద మిదాసీం నివేద్య తే విదితవేద్యానామేవ భవతాం సవిధేసమే
షామ్. తత్ కిమితిచేత్ :- “జ్ఞానాదేనతు కై నల్యమ్.” “యదాచర్మవదాకాశం
వేష్టయిష్యన్తి మానవాః. తదా శివమవిజ్ఞాయ ముఖస్యాన్తోభవిష్యతి”

చిన్మాత్రోఽహం సదాశివః, సర్వోహ్యో షరుద్రః, యోరుదో
అగ్నో, యోరుద్రో విశ్వాభువనావివేక, ఇత్యాదికృతికతేభ్యః అద్వి
తీయప్రత్యగభిన్నపరశివతత్వ సాక్షాత్కారపవ సాక్షాన్మోక్షసాధనమితి
నిశ్చప్రచమవగమ్యతే.....పవం శివభక్తాగ్రగణ్యైః హర
దత్తాచార్యైః అప్పయ దీక్షితేంద్రైశ్చ పల్లవితా పుష్పితా ఖలితాచ
శివభక్తిః పరమపావనీ భాగీరథీవ భారతవర్షమిదంపునానా రారాజతే.
ఇమామేవశివభక్తిం పరమశ్చేయసకరీం స్వతంత్రేభి భారతే ప్రచిచార
యిషుభిః అన్మన్మిత్రమణిభిః శివభక్తాగ్రేసరైః వాసోపనామకైః సూర్య
నారాయణశాస్త్రి మహాదయైః “కపాలీశ్వరభూతిః” ఇతినామ్నా
విరచితా కాచన స్తుతిమాలా విరాజతే. ఇమేచ శాస్త్రిచరణాః వేద
శాస్త్రవిభూషితే భూసురకులే జన్మ లభమానాః వ్యాకరణసాహిత్యాది
కం సమ్యగధీత్యలబ్ధ్యాదేవసుకవయస్సంజ్ఞకైః. యత్రేదంపరమం,
ప్రమాణం “నైఋతా అభినందనగ్రంథ” ఇతినామ్నా ప్రకాశితం సునజ్ఞతం
గ్రంథరత్నం యదీయకవితాకాదమ్బినీసముద్యోతయ స్తివిజయతేఇతి,

“యదినన్తి గుణాః పుంసాం వికసన్త్యైవతే న్వయం

సహికస్తూరికామోద శృపథేన నివార్యతే”

తెనుగు అనువాదము

శ్రీ కాశీహిందూవిశ్వవిద్యాలయాధ్యక్షత సంస్కృతమహా
విద్యాలయ మీమాంసాప్రధానాధ్యాపకులును, ఉభయ
మీమాంసాచార్యపట్టభద్రులునుమహావజ్ఞతే
ప్రకాశులగు పండిత సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి
మహోదయుల యభిరూఢసముచకు తెనుగు

ఆ మొ ఖ ము .

ఆకారము కలుచు, కీర్తి గొప్పది.

వేదములయందు ప్రామాణ్యబుద్ధిగల యాత్మికమణులారా! సర్వము
తెలిసిన మీసన్నధియందు నీ కీర్తినివిషయము నివేదించ బడుచున్నది.

ఆకాశమును చర్మముతో కప్పగలుగుదురేని పరమశివుని విడచి
ముక్తిని పొందగలుగుదురు. “కేవలబోధ స్వరూపియగు శివుడను
నేను” “సర్వము శివుడే” శివుడే సర్వత్ర నీటియందును గలడు, “సర్వ
జగత్తును శివుడే యావరించియున్నాడు” అని యిట్టి శ్రుతి ప్రమాణ
పరంపరలచే సునిశ్చితమై యున్నది. ఇట్టి ప్రమాణములను నేకరించి
శివభక్తాగ్రేసరులగు శ్రీహరదత్తాచార్యులు అప్పయదీక్షితులుమున్నగు
మహాపండితులచే నీ శివభక్తి చిగిరించి పుష్పించి ఫలించి గంగానదివలె
భరతఖండమును పావనము చేయుచున్నది.

మోక్షసాధనమగు నీశివభక్తినే స్వతంత్ర భారతదేశములో
ప్రచారముచేయు తలంపుతో మాప్రియమిత్రులును, శివభక్తాగ్రేసరులు
నగు శ్రీ వాసా సూర్యనారాయణశాస్త్రి మహాశయులు “కపాలీశ్వర
విభూతి”యను నీశివస్తోత్రమాలను రచించిరి. ఈశాస్త్రిమహోదయులు
వేద శాస్త్ర భూషితమగు బ్రాహ్మణకులమందు జన్మించి వ్యాకరణ
సాహిత్యాదికము నభ్యసించి బాల్యాదిగా మహాకవులయిరి. సర్వ
లోకోత్తరమగు శ్రీ నెహ్రూ అభినందనగ్రంథమును శ్రీ శాస్త్రిగారి
కవితాకావ్యని ప్రకాశింపజేయుచు యిందుకు పరమప్రమాణము.

ద్వి త్రి య ము ద్వి ణ ము

ని వే ది క.

సామూహ్య మేష సమాజములలో విద్యనభ్యసించుచుండ నేటికి
50 ని సం॥ ల క్రితము శ్రీ వాసిష్ఠగణపతిశాస్త్రిల్లుగారును నేనును వేగ
వతీ సదీక్షరమున చంద్రగ్రహణసమయమునకు ప్రతీక్షించుచుంటిమి.
ఆసమయమున నొకసంకల్పము జనించినది. మనజీవితములో లుప్త
ప్రాయమైన సంస్కృతభాషలో ప్రాచీనమహాకవులశైలికి సన్నిహిత
ముగా గ్రంథములను రచించి గీర్వాణభాషానేవను చేయవలయునని.

శ్రీ॥ గణపతిశాస్త్రిగారు మహాతపస్వియై ఉమానహనీము
మున్నగు పెక్కుకావ్యములను రచించి యవరకాళిదాసఖ్యాతికానులై
సంకల్పసిద్ధినిపొంది పరమపదించిరి. నేనన్ననో ధారిద్ర్యకుటుంబభారము
లచే క్రుంగి కృశించుచున్నను తొంటిసంకల్పమును విడువజాలక దేవ
భాషాపరిశ్రమను చేయుచుంటిని. ఇంతలో కళింగదేశవ్యాప్తమగు
వైశ్యజాతములో కొలదిశతాబ్దములనుండి లోపించినయువనయనాది
సంస్కారములను పునరుద్ధరింపవలసినయావశ్యకత యెదుర్కొన్నది.
దానికి పదిసంవత్సరములకాలమును ఎడతెగకుండ వినియోగించితిని.
మహామహోపాధ్యాయశ్రీ తాతా ను బృహద్రామ శాస్త్రిల్లువారు
కలాప్రపూర్ణ శ్రీ గిడుగు వెంకటరామమూర్తిపంతులవారల సంపూర్ణ
సహాయముచే సావిత్రీవతిప్రాయశ్చిత్తపూర్వకముగా శాస్త్రియ
పద్ధతిని సంస్కారములను వైశ్యకులములో ప్రవేశపెట్టితిని. అందులకై
“పౌరాణిక ప్రయోగపద్ధతి” యనుగ్రంథమును సంకలితముచేసి ప్రచు
రించితిని. బ్రిటీష్ వారిచే సంఘసంస్కర్తగా పేర్కొనబడితిని. శారదా
శాసనసందర్భములో కలకత్తా మున్నగుతావులలో సంచరించి ప్రతి
వాదులయినపండితులతో శాస్త్రియముగా చర్చించి నాపక్షములోనికి

స్వాములవారి దివ్యసాన్నిధ్యమున మహాపండితసభలో మూడుదినములు సాంతముగా నీ క పా లీ శ్వర వి భూ తి ని వినిపించితిని. నాటిసభలకు అధ్యక్షతనువహించిన శ్రీ పండితసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రులువారు (మూర్ధన్య పండితులు) నావిభూతిపై సమూల్యమయిన యాశయము నొసంగుటయే కాక ప్రతిష్ఠోకమునకు హిందీభాషలో ననువాదమునుజేసి నాకుదయ జేసిరి. అట్టి యుదారమహాశయులకు నాకృతజ్ఞతాపూర్వక ప్రణామసహస్రముల నర్పింతును. ధనావకాశమును చూచుకొని నాగరాక్షరములతో ముద్రింతును. నాజీవిత ప్రారంభదశలో కీ॥ శే॥ శ్రీ చేబోలు నాగేశ్వర శాస్త్రులుగారు నాహృదయములో శివభక్తబీజములనునాటి నాసంస్కృత కవితకు ప్రోత్సాహము నొసంగిరి. వారి సుపుత్రులగు శ్రీ చేబోలు వెంకటసోమయాజులు పంతులుగారు ఆదరాభిమానములతో నన్ను చూచుచు రోగగ్రస్తమయిన నానేత్రములకు తగినచికిత్సను చేయించి తమగృహమండే కొలదిమానము లాదరించి నాదృష్టినినాకు తిరిగి ప్రసాదింపజేసిరి. వారి పావన శ్రోత్రియవంశమును ఇందువల్లించుచు నీకృతిని కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా శ్రీ నాగేశ్వరశాస్త్రులుగారికి సమర్పించుచున్నాను. ఆశుతోషులగు శ్రీకల్పవల్లీ కపాలీశ్వరులు శ్రీ వేంకటసోమయాజులువారి కుటుంబమునకు సర్వశుభపరంపరలను సర్వదా ప్రసాదింతురుగాకయని ప్రార్థింతును.

శ్లో. భవ్యామసించదభవస్యపదాఙ్ఘభక్తిం ।

నాగేశ్వరోహృదిపురామమభాగ్యయోగాత్ ।

ప్రాచోదయత్పురగవీ కవితాసురక్తిం

తద్వంశమిథునవర్ణకృతీభవేయమ్ ॥

ఇ తి శ మ్ .

శ్లో. ప్రియోఽనుభూతజగదఞ్చిత కాలపత్నాః
ప్రాయోనివీత బహుసోమరసా యదావత్ |
ప్రియఃపరిగ్రహపరాఙ్ముఖ వృత్తిభవ్యాః
చేబోలువంశజనుషో ధరణీసురేంద్రాః ||

4

తే. కులపతిఖ్యాతి కొలమున గూర్చినెనగ
సోమరసపాన సంతృప్తి సౌఖ్యగుమీర
పరపరిగ్రహపృత్తిని బాఱద్రోలి
వరలు, చేబ్రోలునంతతి, వసుధపొగడ.

౪

శ్లో. తతోద్రియాయ జగదఞ్చితరామసోమ
యాజీ త్రయీసటనరంగనిజాననశ్రీః |
యజ్వా విశిష్టచరితోదితభవ్యకీర్తిః
కల్యాణనద్గుణమణిప్రవరామ్బరాశిః ||

5

తే. దాననుదయించె రామావధానియజ్వు
భవ్యభరితుడు, సద్గుణవారిరాశి
సాంగవేదాదివిద్యకు రంగభూమి
తనదునాలుక నొనరించి తనరువాడు.

౫

శ్లో. విశ్వేశకామేశ్వరభుక్తనామ
ప్రవిశ్రుతౌ తస్య సుతావభూతాం |
కృతార్థరా బ్రహ్మవిదాంవశేన్ద్రా
సుసప్తసంతానయశోభిరామా ||

6

తే. తనయు లిద్దురు వానికి ధర్మరతులు
సవ్యవిశ్వేశకామేశ నామధరులు
సప్తసంతానసంభృత సాగయశులు
ఉదయమందిరి సోమపు లుదితగుణులు.

=

తే. జామిగ్రామము తాపేడ సంతతులేని
తనదు మాతామహునికోర్కె తనరజేయ
రహిని నేగెను వడ్డదిగ్రామమునకు
నుతుల భైరవవెంకటశుభుల గనియె.

౧౦

శ్లో. తద్భైరవస్య తనయా ప్రథితావభూతాం
నారాయణాప్పలసుధీః కిల తమ్మయార్యః ।
నారాయణాప్పలవిదస్తనయావభూతాం
నారాయణస్తదను డాక్ష్టరుసాంబమూర్తిః॥

11

కం. నారాయణాప్పలార్యుడు
ధారుణి దమ్మయనాగ దనయవరేణ్యుల్
భైరవసూరికి బుట్టిరి
భూగుణోదార కీర్తిభూషణులగుచున్.

తే. అందుప్రథమున కుదయించిరార్యులు
సరసనారాయణాంచితసాంబమూర్తి
నామవిదితులు తనయులు నవ్యయశులు
వెలసెగడగొట్టు డాక్ష్టరుబిరుదుతోడ.

౧౧

శ్లో. తమ్మయ్యభూసురమణేస్తనయా బభూవుః
శ్రీకృష్ణమూర్తిరథ విశ్రాంతరామమూర్తిః ।
శ్రీమాన్సృసింహాశ్రిత తత్రతృతీయపక్షః
దత్తో బభూవ త ఇమేగుణవద్వరేణ్యాః ॥

12

గీ. తమ్మయ్యేశునకొదివిరి తనయవరులు
మువ్వురాఖ్యుల శ్రీకృష్ణమూర్తిరామ
మూర్తి యంచితసరసింహమూర్తి నాగ
నందు కడగొట్టుదత్తుడై యమరుమిగుల.

౧౨

శ్లో. బజ్జేవల్లి కులామ్బురాశిశశినశ్శ్రీపార్వతీశప్రభోః
 న్యాయాధ్యక్షశిరోమణేస్సుతనయాం శ్రీమత్సుభద్రాభిధాం
 కృత్వాపాణిగృహీతికాం సమకరోచ్ఛాతకీయానస్తతిం
 శ్రీమద్వేంకటసోమయాజినసుధాదేవాధినాథస్సుధీః ॥ 16

తే. బలిజవల్లె కులాంబుధిపారిజాత
 పార్వతీశుడు న్యాయాధిపతివరుండు
 అతనినత్సుతి శ్రీమద్రద్రాభిధాన
 వెంకటాధ్వరి చేబట్టి వెలసె జగతి.

౧౬

శ్లో. విహాయ వడ్డాదిపురీం సుధీన్ద్రః
 దాహిత్రభావేన ముదాసుకృష్టః ।
 ఇయేష సత్కణ్ఠావరాగ్రహారే
 వాసంసరాశీకృతనచ్చరితః ॥

17

తే. వదలివడ్డాదిపురమును వైశమతడు
 సాధుదాహిత్రనద్వృత్తి నందడింప
 ఖండెవరనామవిశ్రుతగ్రామముణికి
 వెంకటాధ్వరి విచ్చేసి విభవమెనగ.

౧౮

శ్లో. తస్యాభవత్తనుభవః కమనీయమూర్తిః
 విద్యాకలాను వివిధాను కృతానరక్తిః
 పృజ్ఞావిశేషసముపార్జిత భవ్యకీర్తిః
 నాగేశనామవిదితస్సుజనేషు రేజే.

18

చం. అతనికినాత్మసంభవుడనంగ సహోదరభవ్యమూర్తి
 విశ్రుతగుణశీలనంపదల నూనృతివాక్సుభ లభ్యవర్ణుడూ
 ర్జితనిజశాసనుండునుదితోదితవైభవుడార్యసృతనం
 భృతమహనీయమూర్తి ప్రభవించెను సర్వజనానుమోదియై.

౧౯

శ్లో. శ్రీభట్టపాటి కులసాగరకాస్తుభస్య
వీరన్నభుక్తసువిదస్తనయాం స ధన్యామ్ ।
సత్పశ్రియా సురభిలాస్తరవృత్తిభవ్యాం
సోదమనామవిదితాం పరిణీయ రేజే ॥

22

తే. భమిడిపాటి కలాంబుధిపార్వణేందు
వీరనార్యనిపుత్రిక సారచరిత
సోమిదమ్మను జేబట్టి నేమమొప్ప
నమితసుఖముల నాగేశుఁ డనుభవించె.

౨౨

శ్లో. తౌ దమ్పతీ సుచరితాం ప్రథమప్రసూతిం
సుబ్బామ్మికాం నిజతపఃప్రసవం ప్రసూయ ।
నస్తోషమన్యభవతాం సమయం ను కళ్యాణే
దాక్షాయణీనదృశయా సుతయా పురంద్రాః ॥

23

తే. ప్రథమసంతతి పుత్రికారత్నమబ్బె
సోమిదమ్మకు నాగేశసూరిమణికి
సుబ్బమాంబిక, సుగుణాల సాబగుప్రోవు
దక్షతనయకు నీడుగా ధరనెసంగె.

౨౩

శ్లో. సుబ్బామ్మికాం తాం పరిణీతవాన్ శ్రీ
దూర్వాసవంశ్యో వరపార్వతీశః ।
పుత్రస్త్రయోర్ద్వేజ్కటసోమయాజీ న్యాయే
లసత్పద్యస పట్టభద్రః ॥

24

తే. ప్రథిత దూర్వాసు లాన్యయపార్వతీశ
వరుఁడు పెండ్లాడె నాపెను వారికెలిమి
పుట్టె వెంకటసోమాశి పుత్రవరుడు
న్యాయసత్పట్టభద్రుడై యతడు వెలుగు.

౨౪

శ్లో. పద్మశ్యాంసంయోఃపురాతనసంకల్పంపక్షలాత్కాయనః
 క్రిసంద్వేజ్జటసోమయావ్య భిషప్రఖ్యాతనామాశ్చ్యుతః
 న్యాయేనట్టభృతాముదారయశసాంప్రసేనరక్షిభః
 రాజత్యద్యపిశాఖపట్టణలసన్ద్యుయ్యంభూషయన్. 28

ఉ. వారికిఁ బూర్వపుణ్యపరివర్తతేపుట్టెను బుత్రుఁ డన్వమో
 ధ్ధారుఁడు సద్గుణావళినిధానము, ధీమహితాత్మ, భానురొ
 దారచరిత్రభూషణుఁడు, దాత, దయాళుఁడు న్యాయపట్ట
 సంభారవిభాసి, భాగ్యఖని భావుకవేంకటసోమయాజినాన్. ౨౮

శ్లో. లోకద్వయీశుభ విధాయినీ భవ్యమాగ్నే
 సచ్చారసంభృతయశాస్సరసాఽస్తరాత్మా
 • బహ్వర్థవిద్బహుళ కార్యకలాపకర్తా
 బుద్ధ్యా బ్రహ్మస్పృతిసమోఽచ్చుతి సోమయాజీ. 29

తే. ఉభయలోక శుభంబుల నుగ్గడించు
 బహుళకార్యకలాపంబు భద్రపఱచు
 గురున కీడుగ దెలివిని గొమరుమిగులు
 అమలచరితుఁడు శ్రీసోమయాజివరుడు. ౨౯

శ్లో. మాతాపిత్రోః ప్రాక్తనే బంధువర్గే
 భక్త్యా సాక్షాత్ సార్థయన్ రామభద్రమ్
 విద్వచ్ఛ్రేణీం మానయాన్మాననీయాం
 పౌశ్చత్కీర్తి రాజతే సోమయాజీ. 30

ఆ. తల్లిదండ్రులందు తనబంధుసంతతి
 బెద్దలందు భక్తిపేర్చి నెసఁగి
 బుధులనెల్ల వినతి బొలుపుగ బూజించు
 సోమయాజి సరససుగుణరాజ. 3౧

ఆర్యా. శ్రీపాద వంశముకా

వెంకటరమణార్య పుత్రీకాంధన్యాః

లక్ష్మీస్మసింహనామ్నాం

పరిణీయాస్యాంస నస్త తింలేభే.

35

తే. రమణి శ్రీపాది వెంకటరమణపుత్రి

లక్ష్మీనరసును బెండ్లాడి లక్షణముగ

అందు సంతతినంప త్తి సమరగనియె

శుభగుణోదారనద్వైత్తి సోమయాజి.

34

శ్లో. స్వపిత్రోన్వస్య భార్యాయాః

పూర్వాయా నామధారిభిః

పుత్రీభ్యాం సూనుభిస్సోన్యం

పూర్ణోత్సజస్సమేధతే.

36

తే. తల్లిదండ్రుల తనతొంటిధర్మవత్ని

ప్రియతరాఖ్యల నలరారి పేర్చినొప్పు

సుతులతోడను చక్కనినుతలతోడ

శుభసమృద్ధిని రాజిల్లు సోమయాజి

35

శ్లో. చిరంజీయా చ్చిరంజీవిపుత్రపౌత్రార్థసమ్పదా

సోమయాజీ కల్పవల్లీకపాలీశదయాశ్లాతః.

37

తే. కల్పవల్లీ కపాలీశ కరుణకలిమి

మానుషావందసీమను మహిఃజెలంగి

సుగుణి, చేబ్రోలు వెంకటసోమయాజి

పుత్రపౌత్రాదినంపదః బానరుగాత.

32

శ్రీ కపాలీశ్వర విభూతి

[తెనుగు పద్యానువాదముతో]

శ్లో. త్వన్నామస్మైరశ్చితోదితఃకరుణాగ్రాసంఘోషీ
త్వత్పాదామ్బుజచిస్తనా, సుమనసాం సంతోషవారానిధిః।
త్వద్భాగ్యైకవిశ్వనా, స్థితరాష్ట్రస్థితాంతో యః
స్వామిన్! చంద్రికలావతంస! భగవన్! శమో! కపాలీశ్వర!

శా. శ్రీమత్తాపనామసంస్కృతే, జగన్మిత్రేణానందకేయకా
శ్రీమత్తాపక పాదపద్మయగళీ వింతిభిః, సుమనసాం సంతోష
శ్రీమత్తాపకయావభాసన, సుధీశ్వేణీస్థిరాకంఠచరా
స్వామిన్! చంద్రికలావతంస! భగవన్! శంకా! కపాలీశ్వరా! ౧

లావణ్యోదకపూరసంభృతసరస్వయ్యుత్తరద్యాయితే
బోధానందసోపబృహిత తరువాత్కృష్ణవాలాయితే।
పాదా శేవనతాం మదీయమృదయాబోగే జవానీవతే!
స్వామిన్! చంద్రికలావతంస! భగవన్! శమో! కపాలీశ్వర!

మ. ఘనలావణ్యయఃప్రపూర్ణనరసి కంజస్రీనూనాభముర
ప్రణయానందసోపబృహిత తరువాంచ స్వేదాభాభముర
వనజాతావన వారిహత్య దుఃఖదేవశ్రేణి సేవ్యంబులై
చను సీపాదసరోజముల్ మదివి, కనంఠితం సశాంతమున్. ౨

శేషస్యాం స్వఫణామణీంద్రికుచిభి ర్నిరాజనుత్కృష్టహం
ప్రచ్ఛన్నాసురభూరుహోన్యకుసుమైస్త్వామర్చయన్తాదరాత్!
దివ్యా గౌః కయసాభిషిక్తాతి పునః కిం మాదృశాం పూజయా
స్వామిన్! చంద్రికలావతంస! భగవన్! శమో! కపాలీశ్వర!

తే. ఈవిమోగులు సుమపూజ నెలమితేయ
తానమాడించ సురభియె తనదుపాల
పడగమణికాంతి శేషునివ్యాభులాలయ
సూదుపూజలు బాగ్రియె మదనవైరి.

శ్లో. వీత్వా వా విషముల్బణం గిరితటే స్థిత్యాపి వా సంతతం
 ధృత్వా వా విభవేష్యనస్యసులభే కావీనమేవాంతతః ।
 భక్తానాం పరిపాలనావృతవిధాణోఽపావహా నిర్భగః
 స్వామిన్ ...

తే. దారుణంబగు గరళంబు తాగిత్రాగి
 గిరితటంబున నిచ్చలు తిరిగితిరిగి
 వెడదసిరులుండ గోచినే ముడిచిముడిచి
 యింతభరమేల మముగావ నిందుమాళి.

2

త్వన్నామ్నా శివశబ్దితేన భువనే షణ్మాతరీ శస్యతే
 విఖ్యాతిం శతరుద్రామిశ్చతి తయా తేనైవ సర్వం యజాః ।
 ఋక్సామం యజుషా చ మధ్యమమణిన్యాయేన విభాజితే
 స్వామిన్...

మ. తతఃపంచాక్షరి, వాసిగాంచె “శివ” యశ్వర్థద్వయూనంగతిన్
 శతరుద్రంబును, దానమించెను యజుస్సంఘంబు తత్సంగతిన్
 అతులంబయ్యెను, మధ్యమాంచిత మణిన్యా యాన ఋక్సామమున్
 ధృతిమించెన్ భవదీయనామమహిమన్ గీర్తింప మాపాడియే. ౮

పాపానామపనోదనోర్జిగభరాః కల్యాణానంపల్లతా-
 మూలావాలసువిభ్రచూశ్చృతిశిరః సీమన్తముక్తాయితాః ॥
 తస్యస్తే జగతామఖిణ్ణవిభవోదర్శే లలన్తాం శివ
 స్వామిన్...

చం. దొనగుల రూపుమూపు గడు, దోరపునంపద కాలవాలమై
 యెనగును, వేదవాగ్గనితయేర్పడు పాపట మాక్తేకంబగున్
 మనగొను సీతనూభరము మన్మథవైరి ! జగద్విభూతులన్
 ప్రసభగతిన్ ప్రసన్నత విభాసించేయుత చంద్రకేళిరా!

౯

శ్లో. సంధ్యాకాలవిన్యోగోన్ముఖమహాకైలాసజ్యోతిర-
 ప్తాశ్చిత్రాక్షాశేలి తైభవసంధ్యూహాః పంచశత్రురాః
 కల్పనాంబుమ సప్తజ్వలం విహతృష్టాయురహిషిణః
 స్యామిన్...

ఉ. నంజనినోదయామహిల, నంస్తుతకాజిత భూధరాగ్గి న
 స్తంజలరంగభూమి పరమిందించాద రజోబిపాతముల్
 లంజలి గుంజతాశిత శృమిలలిత బుద్ధియూరథా
 భంజన! చేయవేడెదను శాస్త్రకవివ్యలిలాస భానువా! ౧౩

నేత్రీప్తానమశేత్య త్రైసకయా లబ్ధసిస్థిస్తాప్తభా
 సూర్యాచంద్రిమసౌ విశోక్త్య సతతం తత్తస్య నిహేన్ద్రయా
 దత్తం పాలతలే పదం సమధికా దీనేవ్యహో తేనయా
 స్యామిన్...

తే. రవియు జంజుడు నీకనుగవయుగాగ
 వహిని పరికించి పరితాపవశనొంద
 నొనల నిర్వృత్తాంబు నొనగీత్రపు
 తవులందున నీదయ తద్దమెలగు. ౧౪

. గజ్జాప్లావితకేశభారమయం రాకేయకోటిమృతిం
 వామాజ్జాశ్చితదివ్యమాన్మథమహాసా హిజ్యరాజ్యశ్రియమ్!
 దేవం త్యాం శరణం ప్రవద్య గత సంతాపః ప్రమాదామహే
 స్యామిన్...

కా. వామాంగాంచిత దివ్యమాన్మథమహావాల్మభ్యవిభ్రాజతు
 శ్రీ మత్పూర్ణశకాంఠకోటితులిత శ్రీ విభ్రామాద్యాపితున్
 నేమంబాప్య నిమగ్న దలంచి మదిలో నిర్భిన్నసంతాపులై
 కామారీ! విహరింతు రెల్లెడల గాంధూమార సవస్థుత్తిమి. ౧౫

శ్లో. శీర్షే దేవనదీ ప్రసన్న సలిలాభోగా జరీజ్జమ్మతే
 జాటాజూటతటే సుధారసమయూ చాస్త్రీకలా న్యోతతే
 తేజ త్వాం బహుధా ప్రసాదమనిశం యాచామహే శంకర!
 స్వామిన్...

తే. మెలగుశిరమున బలువడి మిన్నువాక

చిన్నజాబిల్లి చెలువారు సిగనుజుట్టి
 ముద్రసన్నత నిర్వరు సాబగుమీర
 నీప్రసాదము వేడెద నిగమవేద్య.

౧౯

అస్తస్త్వసమ్మృద్ధిసమ్మృతమసమంకల్పసాధాస్తరే
 ఫేలస్త్రిం తవ యావసాధలహరిం రాకేస్తుబిమ్మప్రభామ్ ।
 పాయంపాయమపారసంస్పృతివిషజ్వాలాం కదా వా సహే
 స్వామిన్...

ఉ. పున్నమరేయిచందురుని పోణిమి కీడగు నీదురూపణం

పన్న సుధార్పురీరసము వల్లరుసత్త్వసమ్మృద్ధిధౌతయై
 చెన్నెసలారు నాహృదయసీమనుబొంగి చెలంగ త్రాగి నే

కృన్నన ఘోరసంస్పృతి ఖరాగ్నిశిఖావళి సైతు నెన్నడో. ౨౦

అస్మిన్సంస్పృతిసాగరే పరిణతప్రాకృత్యర్థుంఝానిలాత్
 త్సుభే జీవితనంప్లవే ముహురహో త్వన్నామపారాయణాత్
 నాన్యత్పాదసమాప్యతే గమయితుం పాగం కృపావారిధే!
 స్వామిన్...

...

తే. వ్రసి జీవితనాక పార్థభఘోర

పవనవశతను సంస్పృతివార్ధిమధ్య
 సుడివడంగను చుక్కాణి చోద్యముగను
 నీదు స్మృతిదక్క వేటొందు నెగడవయ్య.

౨౧

వ్యాజస్తుతిః

శ్లో. వామాక్షే వనితా పరా చ నతశం మూర్ధానమారోపితా।
పుత్రావజ్జుతలోపవేశలలితౌ హస్తే చ హేమాచలః
త్యామాక్రామతి చైషణిత్రయమహో కావా కథా మాదృశాం
స్వామిన్ ...

శా. వా మాంగంబున నొక్కయితి తణివైవాసిల్లు నొక్కంతియున్
పేమోద్దారులుపుతులిప్పుక. నిజస్థితాంకసంవిష్టులున్ ।
హేమాహ్వాము ముష్టిబద్ధనుమాహా! హేనంబులొయ్యామణల్
సామీ! నిన్నె నతంబులోగొనెనటే! శాసింపచూపాడియే. ౨౫

పాలే వహ్నిశిఖా సముజ్జ్వలతి తే శీగ్రేచ మన్దాకినీ
కణ్ఠే హలవాలం కవర్దశిఖావాభోగే హిమాంశోః కలా।
పుత్నా చిత్రీవిచిత్రీయా జగదిగం వ్యామోహయన్యస్తతః
స్వామిన్ ...

ఆ. నొసట నిప్పు, తలను నులిగొను నురనది
అటుతవినము, సిగను నబ్బరేఖ
వింత వింత వృత్తి విభవాన విశ్వంబు
మోహపెట్టుదీశ! ముట్టుపడగ. ౨౬

నాబూక్షే తవ నైజరాజ్యసుషమాం ధత్తే న కామః పరం
కోధస్తే నిటలే విధాయ నవతిం లోకే జరీష్మహుతే।
జేతుం తౌ కథమీశ్వహే వయామహో ద్వారాయితౌ దుర్గతేః
స్వామిన్ ...

తే. వామతనుభాగవాసి యై కామ మెనగు
నొసట బనజేసి కోధమా యెనగమెనగు
నరకమార్గంబు లవ్యానిదరమె గెలువ
కృత్తివిధులను నడలించు గాలకంఠ. ౨౭

శ్లో. ఉగ్రాయ స్థితిభిజ్జనాయ జగతాం నిన్నామహాపాయ తే
కన్యాం తాం గిరిజాం దదాతు హిమవాన్సామణయాపో గిరిః
కన్యామాత్మపదోద్భవాంస భగవాన్స్వస్థః కథం దత్తవాన్
స్వామిన్...

మ. జగతీనుస్థితినాశి పుగ్రుడవుగా జాతిప్రేమయాడబున్
గగనాబ్జంబులపై గిరిశుడయినన్ కన్యన్ పరీమూఢాత్ముడై
తెగి పీకెచ్చిన నిచ్చుగాక వెడగై దేవాధిదేవుం డిసీ
భగవానుండు నిజాత్మజన్ సురనదిన్ బ్రాల్మాలి పీకెచ్చునే. 30

అద్యో భిక్షుక శేఖరస్త్రమసి తే మిత్రం నిధీనాం విభవః
షఘో వృత్తమమజ్గలం తవ సతీ సన్మజ్గలానాం నిధిః ।
కో వా శీర్షగతే విధౌ కుటిల తామృత్యం విధాతుం క్షమః ।
స్వామిన్...

తే. పికు బిచ్చమె పిచెలి నిధులభర్త
నీదు వేషంబు వృత్తంబు నీచుతనము
నీదు తొయ్యలి మంగళనిలయమరయ
పాచుకొనుటన శిరమున వక్కరేఖ. 31

అర్థం సా పిదధాత్యగేంద్రీతనయా నై జాత్మనా త్వత్తనోః
గక్ష్ణా చాప్యవశిష్టమర్దమనిశం ధారాజలైః ప్రిచ్ఛతి
నో చేత్త్యామనలాక్షముగ్రవిభవం పశ్యేమ శాంతాః కథం
స్వామిన్...

చం. నిజతనునంపదన్ గిరిజ నీతనువర్ధము గప్పిపుచ్చెగా
నిజజలధారలన్ గగననిమ్నగ, శిష్టతనూవిభాగముగా
గజబిజనిచ్చలున్ తడుపుగా కటుతప్పిన నుగ్రవైభవుగా
అజిత! మహానలాక్ష! యథా నా! నినుజూపంగరంబె యోకికా. 32

శ్లో. సా తే ర్షభ! శివా తహస్త్రముసి వా నాహస్తా శివస్తావతా.
 శైవా పార్శ్వతే శివా కమనరం నర్తనం శివం తావకమ్
 భక్తేభ్యో న దదాసి చేవ్యది శివం నర్తనం సరస్థం భవేత్
 స్వామిన్ ...

చ. తనువు శివస్వరూపముజితా! శివనామ డవీపు శైవులై
 మనుదుగు నీదుభకులట! పార్శ్వమునన్ శివముల్లసిల్లెడున్
 మననమునేయ నీ గు సమస్తము భవ్యశివాత్మకంబు నా
 జనరునుచూకు నింకక శివంబిడవేని యడల్లహచ్చమా. 32

వాగ్మ్యత్రేర్మనసోఽసి సర్వజగతాం దూరాతిదూరే పథి
 పార్శ్వద్భూతిభిర్విలసతః కస్తే పదం చిన్తయేత్ |
 నైవాఽసి నైవాత్మోఽస్తి ముక్తిరితిచేద్వైదగ్ధ్య మాహా తవ
 స్వామిన్ ...

చ. పలుకులకుఁ మనంబునకు బొల్పడరాని సుమారభూములన్
 మెలగుదువీపు పిన్దలప మేగలిసేయవరంబె యేరికిన్
 తలవనివారికిన్ స్థిరపదంబుల నీయదలంపవద్దిరా!
 మలకవచ్చారవద్దతుల మానగరాదె మహాహభూషణా! 33

యత్రే శివాననకన్దరాదుదభవచ్చన్ద్రస్యభావిగృహః
 త్వయ్యాద్యవృక్కతౌ తతస్సరసతా సంభాష్యతే మాదృశైః |
 స్థాణుర్జగమయోఽసి చేతిహృదయే చిన్తా చ జాగర్త్తినః
 స్వామిన్ ...

చం. అమృతకరుండు శీతకుచి యచ్చుగనీమనెనుండి పుట్టుటకు
 అమలరసార్ద్రాచిత్తుడవటంచు దలంతుము హేతుభావతన్
 తమివిడనాడిలోక, దలపస్థాణువులింగమటంచు చింతయున్
 ప్రేమధగణాధినాథ! నుదిరకొను నెంతవచిత్రీవృత్తమో. 34

శ్లో. వామా కేకరదృగ్విలాసనుషమామానజ్జవాహ్వలికాం
గాఢాల్లిజనమ్మదం సకృదపి ద్వాభ్యాం భుజాభ్యాం పునః।
గౌరీ నాస్వభవత్తథాపి పరమప్రేమైకసారే స్థితా
స్వామిన్... ..

కా. వామా కేకరదృగ్విలాసనుషమన్ వంచాస్త్రవాహ్వలియా
భూమాలింగనలక్ష్మి నీభుజయుగిన్ బూబోడి శర్వాణి తా
శేమాత్రింబు నెఱుంగదై నమదిలో నింపారు ప్రేమాజ్వల
సేమావాప్తి జరించునట్టె భళి లే శీతాంశుమాడామణి. ర3

కామో వామతనా చకాస్తి నిటలే శ్రోధశ్చ భిక్షాటనే
లోభస్వర్ణగిరా చ మోహవిసరః క్షేలే మదః కణ్ఠగే
మాత్యర్థం నవనాశనే తవ విభో! కావా కథా మాదృశాం
స్వామిన్... ..

ఉ. కామము వామభాగమున వట్టిలుకోధము ఫాలపట్టికన్
వేమఱుభిక్ష, లోభముచుపేటిడి మోహముకాంచనాద్రిపైన్
శ్యామలకంఠసీమ మదసారము, మచ్చరమధ్వరక్షతిఁ
సాముగనిస్వరించె నరిపట్కము మాగతిచెప్పనేటికి. ర4

కణ్ఠే తే విషనంగతి ర్హృది పునః ప్రాజ్ఞా చ సా దృశ్యతే
ఫాలే తే విషమేక్షణం మమ పునస్పరత్ర తత్రాదృశమ్।
భిక్షా తే మమ సాపి కిన్తు నభవానీశస్వహం దుర్గతః
స్వామిన్ ... ..

తే. నీకు గళమునవిషముబ్బు, నాకుహృదివి
నీకు విషమేక్ష, నొనటను, నాకునంత
నీకునాకునుబిచ్చంబు నిత్యవృత్తి
నీక యీశుడ వే నెన్న నిర్దనుండ. ర5

శ్లో. భిక్షో! రాజతేభాధలే న వివతిః పాణౌ నువర్ణాచలః
పాశ్చ్యేనవా నిధయో నతావకహహాభాగ్యోవలబ్ధం ఫలమ్!
తత్సర్వం తవ సార్వమజ్జలకరగాగ్రహోవలబ్ధం ఫలం
స్వామిన్...

ఉ. రాజతేభాధాగ్రమున రంజిలువా నము పాణియుగ్మ వి
భాజితమా నుమేరగిరి, పాశ్చ్యమన మహానీయశేవధుర్
ఓజవలిర్ప, దావకహహోజ్వలభాగ్యఫలంబ యానట!
అజగదీశ! సార్వజితరాగ్ర! పరిగ్రహభాగ్యమాజుమీ. ౪౯

ఉచ్చైర్వైదికవాగ్విభీషయతి సః సాపాత్మనాం దుర్గతౌ
సిత్త్వంచనతతి ప్రియం తదపి సః కం ఛిన్న మేతావతా!
సాహి త్కృష్టికృతిస్త్యయైవ విహితా తతాగ్ని నత్రాపి తే
స్వామిన్...

చం. పతితుశ్చెల్లనారకవివాసము నిశ్చిశనంచు వేదముర్
వతనుగతమలెత్తి వశివాకొనునద్దిప్రియంబె మాకగున్
వెతమనితేను నిశ్చిక్వతి విశ్వముగాచొకొ! సృష్టికారణం
చితరుడె! నీదుసత్తయట నిల్లడకాదె! హిమాంశు శేఖరా. ౫౦

యాచే న శ్రియమాదిభిక్షుకతయా త్యామస్తతో విశ్రుతం
నో యాచే విభజం దిగమ్భరతయా బృహత్ప్రోద్ధితమ్!
యాచే త్యాం భవబద్ధమోక్షమభవ! శ్రీకణ్ఠ! కాలాంతక!
స్వామిన్...

చం. నినుమటివేడ సంపదల నిర్భరభిక్షువుగా నెఱుంగుటన్
నినువిభవంబువేడ ముటినిట్టి దిగంబరిగా నెఱుంగుటన్
వనరుచు సర్వమున్ విడచి వాలెమువేడెదబంధమోక్షమున్
విని యభవుండ వీవనుచు వేదవిదుల్ వివరింపశంకరా. ౫౧

శ్లో. క్షీణే దేవేంద్రే పృథ్వీ లాభోగా జరీజృంభితే
 జాటాజూటాకలే సుధారసమయీ చాన్ద్రి కలా ద్యోతతేః
 తేన త్యాం బహుధా ప్రశాదమనిశం యా చామహేశజ్జర
 స్యామిన్ ...

చం. పరశివ! దివ్యగంగ పలుపాయల నీతలజాటిపారెడు
 వరన! సుధాంశుపత్కలికభాసిలు నీదుజటాగ్రసీమలన్
 అరిమురిలేక వేడఁడగదా! నినువూని ప్రసాదలేశమన్
 వరసిజనాథ! ముఖ్యమరసన్నత పాదసరోజవైభవా. ౫౫

వాత్సల్యం యదివా కృపా నిరవధిః స్నేహస్యసారోఽథవా
 యద్వా సర్వసమచ్చయైకవిభవః జ్ఞాతం వయం శేషమే!
 యచ్చిన్నానమమేవ సర్వవిభవైః ప్రత్యక్షమాయాసినః
 స్యామిన్ ...

మ. అనుకంపాభరమో, సువత్సలయో, యాత్మంతికస్నిగ్ధతా
 ఐణమో, సర్వసముచ్చయైకవిభవప్రాగ్భరమో, శంకరా!
 మనసారన్నిదమిత్థమంచు వివరింపన్లేము నీలీలలన్
 వనజాతాక్ష పరించి ముఖ్యమరసేనా బృంహితాత్మోదయా. ౫౬

సర్వాసత్తకథాప్రసజ్గ కలనాదుర్యాసనా వాసితాం
 మిథ్యాస్తుశ్శాసచారసంగమలినాం జిహ్వాం మదీయామిమామ్!
 త్వన్నామామృతగజ్జయా సరభనః ప్రత్యాశయామ్యన్యహం
 స్యామిన్ ...

ఉ. నేమమువీడి దబ్బుల నిచ్చలునాడుచు నింద్యవృత్తిమై
 త్వామతరప్రియస్తుతులనంచికయై చనునాడునాలుకన్
 నీమృదుమాధురీరసవినిర్భగనామసుధాసరజ్ఞ్రిక
 వేమరుశుద్ధిచేసెదను వేదశిఖాపరిమృగ్యవైభవా. ౫౭

శ్లో. ముగ్ధేను శివసావలాలయసి యదాబ్జలం కురజ్జం ముదా
 పాణిభ్యామివలాలయనన్యచకలం వాత్సల్యపూర్ణానరః!
 ముగ్ధం బాలమబాలయా కటిణయా కింవా నమామీక్ష నే
 స్వామిన్...

కం. ముగ్ధేను బాలహృగముల

స్నిగ్ధత లాలింజు వారి! శిరమున, గేలన్
 ముగ్ధుడ బాలుడ గానా?
 స్నిగ్ధత నను జూడరాదే శీతాంశుధరా.

౬౦

అస్తవ్యావ్యవ్య బహిశ్చ నర్వముషితో పూర్ణస్వమిత్యా
 లవత్యాహ్నాయస్తవ నృతంనకర్తముచితంప్రామాణ్యహానివతేత్
 తస్మాత్సార్థ్యే యా మనస్తరతలే స్థితవ్యమేవ త్వయా
 స్వామిన్...

తే. లోను బయటను సర్వశ్రీ జానుగాను

వెలుగుచుందువు నీవని వేదవాణి
 వలుకు గావున నామది నిలువ వలయు
 నట్లు కాదేని ప్రామాణ్యహానిగలుగు.

౬౧

యజ్ఞధ్వంసవిధౌ పురత్రయమహదాహే విషాన్వాదనే
 యత్రేజస్వముసోధవైభవమభాస్మత్పాపదాహే పునః!
 కింవా కుణ్ఠితసారమజ్ఞ! యది న శాస్త్రోన్మృషేత్పాపరః
 స్వామిన్...

..

చం. త్రీపురమును దహించుతరి, దీప్తివిషంబును దాగువేళలన్

నెపమిడిదక్షయజ్ఞమును నెవ్వడి ధ్వంసము చేయుపట్టునన్
 నఫలతగాంచుతాపకవిశంకట తేజముమాచుదుర్దశా

నివదురుదాహమున్ నలువవిచ్చెనొ, డస్సెనొ, కాంక్ష బాసెనొ. ౬౩

శ్లో. నృష్టా దుష్టవిబర్హణే శ్రితజనస్తామైకరక్షావిభా
 విత్థం శార్కవరంపరాసుపతితశ్చాన్తోసి తాన్తోసి చ,
 క్షణ్చిత్కాలముమాకృతవ్యతికరో మచ్చిత్తకుట్యం వన
 స్వామిన్ ...

మ. జగతీన్మష్టిలయాసి సర్వవిదులన్ సర్వాన్తరంగుండవై
 మిగులన్ శాన్తిన్తవౌదువంచు సుదిలోమిమాంసమాకయ్యెడున్
 మొగి నొక్కించుక నాడుదిత్తుకుటిలోబోరామినార్తావనా!
 లగజాతాయతనేత్రితో హరియలు పొంగారిన్ వినోదింపుమి. ౬౭

భూషావానుకిఫాలపహ్ని గరలపాగ్నిగృతావచ్ఛదః
 గారీనిత్యకృతస్వయంగ్రిహపరిష్వజ్జన్మహోద్దీపనాః!
 భూయాసుః ప్రమదాయ నస్తవ జటాజూటేస్తుముగ్ధత్విషః
 స్వామిన్...

తే. దాసుణాగ్ని విషోరగతాపమూర్చి
 గారి యాలింగన స్పృహకందళింప
 నీదుశిరమున నెలకొని స్నాతుగొల్కు
 చిన్ని జాబిల్లి జగిమాను నేమిమిడుత.

౬౮

కల్పాన్తోత్థిత పుష్కలాది జలభృత్సంఘాంతరాలోచ్చతే
 ద్గర్జాకోట్యనుకారితావమహాధక్కాధ్యసేహర్మయః!
 కల్పంతాం మమ పావనస్తతిబ్రహ్మదర్శకనిర్భేదనే!
 స్వామిన్ ...

శ్లో. ప్రియజలదాళి విలసితగనితకోటి
 ననుకరించెడు నీధక్కయారవంబు
 మాదుదురితౌఘ గర్భనిర్భేదనంబు
 మొనసిచేయుత, జగదేకమూలపురుష.

౬౯

బోధ శ్రీరథవాపి కర్ణవితతి భక్తిః ప్రపత్తిః ఘనః
జాగర్తు శ్రుతిసత్త్వయేష్వవికలం తాభ్యో నిబద్ధోజ్జ్వలిః
త్వన్నామామృతబిందుచాన వివళా జిహ్వ సదా మోదతాం
స్వామిన్ ...

తే. కర్ణ, భక్తియు, జ్ఞానంబు, ధర్మవితతి
శ్రుతులవెలుగొందుగావుత నతులునేతు
నీదునామామృతాస్వాద నిత్యత్వప్తి
నగడుగావుత నామది నీలకంఠ.

23

చక్షుష్మానసి తేజసాం మహితయా త్రియా వశూనాం వతే!
త్వద్వాచా నను భాస్యతే జగదిదం మద్దీపవర్త్యాదిభిః
కగ్నూరైరిపి లజ్జతే మమ మనో నీరాజయత్త్వంశిన
స్వామిన్ ...

చం. వెలుగులుమూడు నీనయనవిధిగబర్చెడు వానికాంతులకా
నలితొలిలేకనర్యమును నాణెముగా వెలుగొందునిచ్చలున్
వలగొనిధూపదీపకరవర్తుల గప్పురపుకళలాటులన్
పొలపరిహారీయ నహిభూషణ! సిగ్గులచేటుగాదొకో.

24

కిం నామాప్తనమస్త కామవితతేస్యేచ్ఛాదరిద్రస్య తే
నిర్లిప్తస్య మదర్పితైరణుతరైః పూజోపచారాదిభిః
ప్రీతిస్యాదితి సంకటేన మనసా కర్తవ్యతావిహ్వలః
స్వామిన్ ..

మ. కో. అప్తకామివి, బిచ్చగాడవు హాళిమైపరమేశ ని
ర్లిప్తతం జరియింతువెల్లెడ లీలనాయుపచారముల్
లుప్తమొకడతేరు నీమదిలోన హాళినిగూర్చునే
క్లప్తనర్థిధాన! నామదికిక్కనం బరికింపుమీ.

25

శ్లో దేహా నిస్తుతీర్ను తే నురగురో! భక్తిస్తు దేహా వరా
 నాన్యో దేహముచూపతే! తనులతా నవ్యస్తు చిత్తం పరమో
 పూజ్యస్తే న ద లిజ్జమాపశనపః పూజ్యః పరం చేతనాః
 స్వామిన్ ...

ఉ. ఈదగవచ్చవస్తుతే, యీదగువట్టిది భక్తియొక్కటే
 మాదు చిన్మృతుల్ తగవుచూనననమృత యొక్కటేతగుకా
 మోచిహుచేతనంబులకు మూర్తులపూజలజేయనేమగున్
 గాదిలిడినవలను గాచిన నీమదివంతసిం చెనున్. 2

ఏక త్యాం బహుధా నిబిష్టవిభవం దేవం నమాచక్షుతే
 శాంతా వాగ్విభవో న చాస్తి పదవీ ముక్తే స్వదన్వేతి చ।
 భన్యాస్తే నిగ్మహీతభేదధిషణా యే త్యాం శరణ్యం గతా
 స్వామిన్ ...

తే. నున్నముక్తికిమార్గంబు నిన్ను విడచి
 యొకడవయ్యను బహుగతి నొప్పదీవు
 లనుచు శ్రుతులెల్లజెప్ప సేయండజేరి
 నిర్భయంబున జరియింతు నీలకంఠ. ౩

అకాశస్య క రేణ వార్ధిపయనః కుమ్భేనతారావతే
 క్షుల్బ్యాచకవాచిదద్భుతం పరిచ్ఛేదః ప్రవీణాగ్నితః।
 న క్యాప్యస్తి భవద్విభూతివితతేః కిచ్చిత్పరిచ్ఛేదకం
 స్వామిన్ ...

చం. గగనము బాటలన్ జలధిగర్భజలంబుల గుంభపంక్తులన్
 నగటనదారకాళి గరళాఖిల లెక్కిడవచ్చుగాక యో
 గగనశిరోజి! నీగుణనికాయము లెక్కిడనేరికకృపా
 వగవులనాన్నివశ్యులక వైశనుకావుము చంద్రకేఖరా. ౪

శ్లో. కామాన్విత్సా దశోత్తరం శతమితోన్మన్యాన్మహావీర్యాచితుం
 ఛన్దోవశోమన్మితే కరుణయా నిశ్చానయా పాతవ
 పాపానాం కయశేషి యద్యద వయం యాచామహే శఙ్కర!
 స్వామిన్...

తే. నూరు పదునేను గోర్కెల గోరుమనుచు

నీదు నిశ్చానయావమా నిగమవాణి

అనుమతించినానని నానడచు

యాభి మా గవేడెద బాపమొకట

౧౬

గోత్ర వా కతి సాగరాశ్చ కతి వా లోకాన్తథా వా కతి

బ్రహ్మజ్ఞాన్యపి వా కియన్తి గదితుం నేషే స్వయంభూరపి ।

సర్వా సృష్టిరియం చరాచరమయీ పాదో మహిమన్నవ

స్వామిన్...

...

తే. అఖిలవర్సతనరాళు లభినదులు

నర్వజగములు బ్రహ్మాండనముదయంబు

సృష్టి సర్వాభిసారంబు శ్రీమహేశ

నీదుమహిమను బరికింప బాదమట్టి

౧౭

త్వత్పాదాబ్జ తలాన్తరోజ్జ్వలధనుః శంఖాది రేఖాన్తర

స్ఫూర్ధూలిలవాఞ్చితాత్మచిటలైరిన్ద్రాది దిక్పాలకైః

లక్ష్మీస్సర్వసముజ్జ్వలా చిరతరస్థాయీచ్యువశ్చివ్యతే

స్వామిన్...

...

కం. తావకపాద సరోరుహ

భావక రేఖాంతరాళ భాస్వద్భూలిన్

దేవాళి తలనుగాల్చియే

దేవా! స్థిరలక్ష్మితోడ దీపించు నాగిన్.

౧౮

శ్లో. జటాజూటభరాంతరోల్బణ హ హుస్సుమ్మర్దవిస్సారితాః
 జేలాస్యగకృతోష్ణతాపశమనస్సారబ్ధ నిత్యోద్యమాః
 సంభద్రం జగతాం దిశన్తు భవతో గజ్జన్తస్సజ్జోత్కరాః
 స్వామిన్...

తే. జటలమద్యను సుదీపడి జజ్జరించి
 దారుణానల విషవహ్ని తాపమూర్ఛ
 విబుధవాహిని తారంగవిభ్రమములు
 సకలజగతికి నిడుగత సర్వశుభము,

౯౨

కాష్ఠానాం చ మృదశ్చ భారమభరః మూర్ధ్నా స్వభక్తైర్ధృతం
 కోశిష్టారం తురగేశ్వరం సమకలోః భూత్వా కవిన్యంనది ।
 పారోభాగ్యజావస్సుదుత్తరమదా భక్తేష్వహా! తే దయా
 స్వామిన్ ...

కం. భక్తుని కట్టెలమోసితి
 రక్షిగ నొకమూఢభక్తు రారాజసభన్
 శక్తత గెలిపించితిన్
 వ్యక్తతజేసితివి సక్క నశ్వమునారా.

౯౩

• భూయానుర్జగ దేకమజ్జల మహానమ్పత్సమ్మ ద్ధ్యే తరాం
 గారీనప్రపదీకృమే సముదితా శ్రీపాదరేణుత్కరాః ।
 శ్రీవాణీసుకామినీ ప్రభృతిభీసీమన్తవీఢ్యాంధృతాః
 స్వామిన్...

ఉ. కోపున పార్వతీకరము కూర్చినిబట్టి పదకృమంబులన్
 తీపునవహ్ని జాట్లగు దీర్ఘములై సుర కామినీమణుల్
 పాపటలన్ధరించి కడుభక్తిని లాలనజేయ మించుతొ
 శ్రీపదరేణునంతతులు సేమముగూర్చుత భూతకోటికే.

౯౪

శ్లో. అన్తకనాశే కరుణాశోశే శంకరదేవే బాగ్రతిభావే।

పాపభయంవా శూద్రభయంగాఘృత్యుభయంవా నాస్తిహినాస్తి.

తే. కాలకాలుడు కరుణాలవాలమూర్తి

నాదు మనమున నిచ్చులు నాట్యమాడ

పాపభయమేడ సంతాప భయమచేడ

మృత్యుభయమేడ మరి జన్మయిదుమవేడ.

౯౯

ప్రాణాదికల్పవవసేషు బహిః ప్రయాణం

కర్తుం సముత్సుకతశేషు దయామ్బరాశే!

త్యత్పాదపజ్జుజనఖాజురదర్శనంమే

దేహి ప్రవన్నజనతాజ్ఞాన పారిజాత!

తే. ప్రాణవంచకముత్కృంఠికథమువట్ట

తరిని వేడెన నీపాదనరసిజముల

తరుణనఖరాగ్రపల్లవదర్శనంబు

తాశ్వతానందనంధాయి శకున మదియె.

౧౦౦

దోషాణాం గణనం వివిచ్య తదను ప్రత్యేకశిత్రావిధిః

యాక్తం కిం నిజగృహోలపిచల జ్ఞప్తుప్రకానస్య తే ।

మాతా కిం గణయేన్నిజోదరశిశోః పాదావఘాతా ముహూః

శమ్నా! నిత్యతరగ్జితాన్తరమహావాత్సల్యవారానిధే!

చ. దురితములన్ గణించి వెనదోరివు శిక్షల చేయ బాడియె.

నరసిజసూతి యండతతి, సర్వముతావకగర్భపిండమా

వరున గణించునే జనని గాఢికబాలవదావఘాతముల్

పరశివ! యట్టి భవ్యపరిపాటిని జూపగరాదె మాయెడక.

౧౦౧

శ్లో. సంబన్దో యది యేన కేన విధినా కించిత్సకృత్వానకృత్
త్వచ్చారిత్రమహావిభూతితత్త్వస్మప్రవాహంతరే
దాహందాహమపార కర్షణిచయాన్ యాతిప్రశాంతాం గతిం
శమ్భూ! దీనజనాతివత్సల! మహోదారస్వభావోదయ!

కం. తావకచారిత్రకలా

భావుక సంబంధలవము భవమధ్యమునక
ఏవిధిని గలిగెనేనియు
నావలి సంసారబంధ మటమట జెందున్.

౧౦౬

నర్వా విఘాతిరపితేన ప్రతిదేయం హి మత్ప్రణామస్య
విక్యం యది నా తనుషే భవితా తేనాసి మమ ఋణాన్ముక్త
తే. నీదు నైశ్వర్యమంతయు నిక్కమరయ
సరిగ దూగదు నా సమస్కారమునకు
చెలగి యైక్యము మనలకు జేయుచేని
మాదుఋణముల నీగుదు మదనవైరి.

౧౦౭

సకృదీక! సంస్మృతిస్తే బద్ధమనాదిం ఛివత్తి నిశ్శేషమ్
ఏకైవ దీపకలికా హన్తి తమిస్సం చిరాద్దరీవ్యాప్తమ్.

కం. ఒకపరి నీనామస్మృతి

యకలంకత జేయువాని కవియునుభవముల్
ఒకదీప కలికమాత్రమే
నకలగుహానిబిడతమము సడలించదొకొ.

౧౦౮

శ్లో. లీలాయితం వశువతే! తవ జేవజేవ
భూతం భవజగతి భావి చ సర్వమేతత్
సర్వజ్ఞ! తేవిలసితాన్యవగన్తూన్మిహై
కస్త్యాన్ములే వరమచిన్త్యమహావిభూతే!

కై రాత వేషియై కట్టితోబో గాడి
 నడునెత్తి పనులుగ నాటునడియె
 మును విరాళినిమించి మునిసతీవ్రతములు
 భంజించిలోలోన భంగనడియె

తే. సర్వజగదాదికనవద్య చరితునికును
 నకలభూతాత్మ విజ్ఞానసముదయునకు
 పొప్త కామునకనవాప్య వస్తుతతికి
 లీలలివిగాక హేయమాలాగులగునే.

౧౧౧

శ్లో. గజ్జయాసగ్గిణం దుర్గయా గేహీనం
 చర్మణాచ్ఛాదితం భస్మకోధూలితమ్
 భోగిభిర్భూషితం యోగిభిస్సేవితం
 శంకరం గాయత త్ర్యమ్బకం ధ్యాయత.

తే. గగనవాహిని శలపూవు నగజ, చత్వి
 చర్మవననంబు మైపూత, చైత్యభస్మ
 భోగివేష్టన, నిచ్చలు యోగినేవ
 వానసలరాజు నీశుని వాసిగొలాతు.

౧౧౨

శ్లో. అన్నాయాన్నాదాయ, పాణాయ పాణసంఘనాథాయ
 హస్తే హస్తియనే తే వ్రీయతాః కుర్కోనమశ్శతశ్రేణీమ్.

తే. అన్న మన్నదు పాణము పాణనాథు
 హంత హంతప్య హననంబు నఖలరూపు
 వేదవేదాంత సంవేద్యవిభవు నభవు
 సంస్తుతించెద సంస్మృతి నమసిపోవ.

౧౧౩

తే. శూన్యమాననకోశమా శుద్ధచితివి
 ఇచ్చసాధనమెట్లగు సృష్టికెన్న
 తలప శక్యముగాదను దానశ్రుతులు
 కార్యముఖమున నిన్బుధుల్ కర్తయందుగ్రి.

౧౧౭

శ్లో. ఆవాంసుపక్షా నయుజౌ సఖాయా
 ననూనవృక్షం నుపరిరిచ్ఛజన్తౌ ।
 సఖ్యే ప్రభూతే పుష్పచారవృత్తిః
 ఛదై ననతేనోపచరామినత్వాం.

తే. కలిసి మెలిసియు నొకచెట్ట కాగలించి
 నెమ్మినుందుము, న్నవును నేను సతము
 మేరమీరిన మైత్రితో మెలగుచోట
 దంభమువచారవిధులని తలచి విడుతు.

౧౧౮

వీకోపితావకచరిత్రకథాభిమర్మః
 భేత్తుం మదీయదురితాని సకింక్షమేత
 సిద్ధార్థఛేదనపథౌ కతి వజ్రసాతా
 యోజ్యాభవన్తి పురభంజనలబ్ధవర్ణ!

తే. మాదు సాపావళి భంజింప నీదుచరిత
 లేక సంగతి యొక్కటే యీశ! చాలు
 పెనగి యావాలు భంజింప విడుగులెన్న
 వలయునందురె విజ్ఞులు ప్రమథనాథ.

౧౧౯

సృష్టౌ స్థితౌచ జన్తోర్వికృతౌ నైవాస్తి శాశ్వతీ శాన్తిః
 ప్రకృతౌ లయేహి సాస్యాత్ లయకరమస్మాద్భవన్తమేవ నున్ము.

కం. వికృతుల సృష్టిస్థితులను
 వికసించదు శాంతి, ప్రకృతి విలయమునందే
 వికసించుగాన లయకరు
 పకలంకతగొల్తు నిన్ను నాత్మరామా.

౧౨౦

ఆనందసారమచిరాదివ తేనముక్తి
సామ్రాజ్య మున్నమిత మారవిచంద్రతారమ్.

తే. పెరిమ బరమేశ ! నీవదవీరసీమ
తనదుతలవాంచు నొకపరి తనరి యెవడు
ముక్తిసామ్రాజ్యమతడే పోపూనియెత్తు
నాజ్ఞతారము దరిలేనిహాయి కదుర.

౧౨౪

శ్లో. కార్యా సస్తతమిస్తుచూడవదయోః పూజోపచారక్రియా
గేయా నిత్యముమావ తేస్సుచరితపాగ్భారగాఢార్పురీ
ద్యేయా విశ్వవిభోశ్చరాచరజగద్రూపా హహాభూమికా
తార్యా వైతరిణీనదీపరిణతా సంసార ఘోరాత్మనా.

తే. చేయగావలె నిచ్చలు శివునిపూజ
పాడగావలె బరమేశు భవ్యచరిత
తలపగావలె ధరుణేందు ధరుణిహువు
దాటగావలె భవఘోరదాహతటిని.

౧౨౫

శ్లో. సకృదపి తవరూపం కోటిచంద్రావభాసి
స్ఫురతి యది మదంతర్భావనాభూమికాయాం ।
బహిరబహిరుదఞ్చత్ సృష్టిజంఝూటమారాత్
పరశివ ! పరిహృత్య పాస్సు మీశే సుభద్రమ్.

తే. కోటిచంద్రులవడువున గొమరుమిగుల
నీదురూపము నామనోవేదియందు
మెలగినంతనె లోబైట మేశవించు
సృష్టిజంఝూటమణచి నే చింతవిడుతు.

౧౨౬

ఆర్యా. శాంభవభక్తివిలాసాః శశ్వచ్ఛాన్తిప్రదీప సత్కలికా
అన్నేహపూరహృదయే నద్యోదస్తే కదాపి కృచ్ఛేణ.

ఆ. శాన్తిదీపకలిక శర్వునిపదభక్తి
న్నేహపూరశూన్యచిత్తసీమ

క పా లీ శ్వ ర వి భూ తి

శ్లో. లలనాం త్వయ లోకానాం హృదయాన్యకుతోభయే
లీయనాం పంకపద్మహః త్వన్నామామృతసంప్లవే.

అయమేకమైవృత్తి శోకభీతులులేని

నీదుదిసను నెమ్మి నెగడుకాత

నీదునామసాధనిర్లఱిణీపూర

మందు పణగుగాత సఘచయంబు.

౧౩౨

శ్లో. తనోరథం సదా సర్వమంగళాస్పద మేన తే
మంగళాశంసనం యత్తే శైత్యోపచరణం విధోః.

ఆ. సర్వమంగళైక సంశ్రియమై యొప్పు

నీదుతనుభరంబు నీలకంఠ

నీకు మంగళంబు నెమ్మది దలపోత

చలువచేత కాదె శశికి సహహ.

౧౩౩

శ్లో. ఏకం ను విప్రైబహుధాభిగీతం తమఃపరస్మి న్పథి భానమానం
శివాత్మకం వాప్యథ వైష్ణవంవా నుహో మదన్తస్మి మిరంహినస్తు.

గీ. ఏకవస్తువు విభు లనేకమండు)

రజసు కావల వెలుగొందు నజితమవాము

వైవవైష్ణవభేదంబు సరకుగొనము

మాదునాంతరతమమును మాపుగాత.

౧౩౪

ఇది శ్రీ వాధూశనగోత్రేణ శ్రీ వెంకమాంబావెంకటరామ

ప్రథమపుత్రేణ శ్రీసామవేద అన్నపశాస్త్రి కులపతి

ప్రియశిష్యేణ వాసోపనామక సూర్యనారాయణ

శాస్త్రిణా విరచితా శ్రీ కల్పవల్లీ కపాలీశ్వర

చరణాభిషేకాదా శ్రీ కపాలీశ్వరవిభూతి

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం విజయతాంతరామ్

1907. ౧౨౭౭. ౧౨౭౭. ౧౨౭౭. ౧౨౭౭.